

ישיבת מיר
YESHIVAS MIR
YERUSHALAYIM

פרשת בראשית
תשרי תשפ"ו

הנה הפשוטות צורת הישיבה,
וקלטתם רוח ורצון הישיבה,
ובזה עשיתם לכם חבורה לילך
בעקבות רוח הישיבה,
ובכל מקום שאתם נמצאים
לקחתם זאת כאילו להיות עם
הישיבה בין כתלי הישיבה

(מרח המשגיח הגדול רבי ירחם ליבוביץ
זצוק"ל ממיר)

גליון שבועי לתלמידי, בוגרי וידידי ישיבת מיר | גליון 598

זמני כניסת ויציאת השבת

ירושלים	17:29	18:40
בני ברק	17:46	18:42
ציריך	18:14	19:20
וינה	17:47	19:13
אנטוורפן	18:26	19:33
פריז	18:28	19:43
לונדון	17:49	18:49

דבר הישיבה

הדבר המתוק בעולם

כשהיה מרח ראש הישיבה הגאון רבי נתן צבי פינקל זצ"ל מדבר על אהבת תורה, ניכר היה שהדברים יוצאים מעומק ליבו.

כמה פעמים כשהגיעו אליו תשוב"ר להיבחן, היה מקדים ומדבר איתם על מתיקות לימוד התורה. הכנות והפשטות שבהם נאמרו הדברים, השפיעו עליהם עמוקות. בפרט כששמעו קודם לכן ממחנכיהם עד כמה הדברים מאפיינים את דמותו.

פעם נערך באחד ה"חדשים" מבצע גדול של שינון וחזרה, ורבינו נעתר לבוא לעודד את צעירי הצאן ולומר בפניהם דברי חיזוק קצרים. הוא פנה אליהם בשאלה: מה הדבר הכי מתוק בעולם? והשיב בעצמו: "לא שוקולד ולא גלידה. התורה הקדושה. היא הדבר הכי מתוק בעולם", והוסיף דברי ברכה קצרים.

הדברים הדהדו בראשי הילדים ונעשו לסיסמא באותו תלמוד תורה, ועד היום יודע כל ילד זה לדקלם מילים אלו.

שנה לאחר מכן הגיעו ילדים מאותו ת"ת להבחן אצל רבינו. לאחר מכן ביקש מנהל הת"ת שרבינו יאמר כמה מילים לילדים. כשראה שהדבר קשה לרבינו אמה, שהוא רוצה לעשות "עסקה" עם ראש הישיבה. שהילדים יאמרו מה אמר להם ראש הישיבה בשנה שעברה כשביקר בת"ת, ואם ידעו יאמרו להם עכשיו זאת ראש הישיבה שוב.

ואז פצחו כל הילדים במקהלה מה שאמר רבינו התרגש מכך והתאמץ למסור בפניהם שיחה קצרה נוספת.

(בכל נפשך)

מתורת רבותינו

כלל בפרשת בראשית – להבין פירוש רש"י

שכל אלה דברים כפולים הגלוי והחתום בהם אמת (רמב"ן ג, כב).

שח מרח הגה"צ רבי ירחם ליבוביץ זצ"ל: בפרשת בראשית כלל הוא שהסוד [דהיינו תוכן הדברים] הוא הפשט, והפשט הגלוי [דהיינו הפירוש של פשוטן של דברים] הוא הרמז. שכל הפרשה של בראשית אינה לפנינו כי אם כספר הזוהר ולמשל ענין "בראשית ברא", "ורוח אלקים מרחפת על פני המים", "וירא

שח מרח הגה"צ רבי ירחם ליבוביץ זצ"ל: בפרשת בראשית כלל הוא שהסוד [דהיינו תוכן הדברים] הוא הפשט, והפשט הגלוי [דהיינו הפירוש של פשוטן של דברים] הוא הרמז. שכל הפרשה של בראשית אינה לפנינו כי אם כספר הזוהר ולמשל ענין "בראשית ברא", "ורוח אלקים מרחפת על פני המים", "וירא

כמה גדול כח הדיבור

ויהי האדם לנפש חיה (ב, ז) לרוח ממללא. (תרגום אונקלוס)

מבאר לנו מרח המשגיח הגה"צ רבי חיים זאב פינקל זצ"ל יסוד נכבד, זוהי מהותו של האדם ובזה הוא נבדל משאר כל היצורים - על ידי "רוח ממללא" שבו, ומכאן אתה למד כמה גדול כח הדיבור אשר הוא כל האדם, ומה גדולה החובה לשמור על כח אלקי זה אשר נפח השי"ת באדם, שלא לנצלו אלא לצורך ובמקום הנכון, שכן בכל ביטוי ובכל הגה טבוע חותמו של האדם כולו.

ומצינו שאמר רבן שמעון גמליאל "כל ימי גדלתי בין החכמים ולא מצאתי לגוף טוב משתיקה" (אבות א, יז), הרי אף שגדל רשב"ג בין התנאים הקדושים לא

ולבקר בהיכלו

כפי שנהגו רבותינו מקדמת דנא, מידי שנה בבוקר הושענא רבא לאחר התפילה, בסוכת מרח רה"י רבי נתן צבי פינקל זצוק"ל ישוב מורנו ראש הישיבה ומורנו המשגיח שליט"א להתחיל את המסכת הגלמדת בזמן חורף בישיבה - מסכת בבא מציעא

מתורת רבותינו

כתוב זה, אנו מה נענה אחריהם, ומעתה נבין היטב מפני מה החשיב רשב"ג את השתיקה לדבר שאין טוב ממנו.

חסד חיים (מאמר ח')

מקריית שלא החשיבה לא האומרה ולא השומעה, נרשמת מיד על פנקס המיוחד בעבורו, וזאת לא על ידי מלאך ולא על ידי שליח, אלא הקב"ה - "עושה שחר עיפה" - הוא הכותב את שיחתו של האדם. ואם חז"ל הקדושים התרגשו עד כדי בכי למקרא

מיתתו, ומי כותבן, עושה שחר עיפה."

והדברים נוראים, אומר מרן המשגיח רבי חיים זאב, כל דיבור קל נכתב על גבי ספר על ידי הקב"ה בעצמו כביכול, כל ביטוי היוצא מפי האדם, אפילו יצא כבדרך אגב, ואפילו "אין בו ממש", פליטת פה

לא הכיר את מרן המשגיח בשבת קודש - תואר פניו נשתנה

ויברך אלקים את יום השביעי ויקדש אותו. (ב, ג)

ברכו באור פניו של אדם קדשו באור פניו של אדם, לא דומה אור פניו של אדם כל ימות השבת כמו שהוא דומה בשבת. (בראשית רבה יא, ב)

על תואר זיו פניו המאירות של מרן המשגיח הגה"צ רבי ירוחם ליבוביץ זצ"ל ביום השבת קודש כתב תלמידו המשגיח הגה"צ רבי שלמה וולבה זצ"ל (האדם ביקר, עמ' כ"ב): "ומה נהדר היה מראה אדמו"ר ביום שבת קודש, שהיתה לו אז צורה אחרת לגמרי מאשר בימות החול".

וכך היה נוהג הרב וולבה לספר על השבוע הראשון בו הוא בא ללמוד בישיבת מיר המעטירה:

שבוע ובכל שבת.

כי כך היה מנהגו של רבי ירוחם, כהנהגת התנאים הקדושים (עיין שבת דף קט, א), שהיה מכין את עצמו לשבת בשעה מוקדמת, ויושב במקומו בבית המדרש ועוצם את עיניו, ומכין את מחשבתו לביאתה של שבת קודש. ובכל שבוע בזמן כניסת השבת היו פניו פושטות צורה ולובשות צורה, ומקרינות זיו רוחני עליון, והיה נראה כאילו אין זה אותו אדם שהיה בימות החול.

בשמחה ובטוב לבב (ח"ב)

תחילת ביאתו היתה ביום שלישי בשבוע, והוא ראה את המשגיח רבי ירוחם ביום שלישי רביעי וחמישי, ומה הופתע, איפוא, כאשר הוא ראה בליל שבת שאדם אחר יושב על מקומו הקבוע של המשגיח, וחשב לעצמו שכפי הנראה יש משגיח אחד לימי החול ומשגיח אחר לשבת.

אך הוא הופתע עוד יותר, כאשר גילה בהמשך שהאדם שישב על מקומו של המשגיח היה זה רבי ירוחם עצמו, כי כה שונה היה מראהו של רבי ירוחם בשבת, עד שהיה נראה כאדם אחר ממש.

מחזה זה נמשך ונשנה אצל המשגיח רבי ירוחם בכל

כוחו הנורא של חטא

ארורה האדמה בעבורך (ג, יז).

ציור על כוחו של חטא מביא, המשגיח דליקווד בשם מרן המשגיח הגה"צ רבי ירוחם ליבוביץ זצ"ל:

לו יצויר שהיה קיים 'חומר כימי' מסויים, שאם היו שופכים טיפות אחדות ממנו אל תוך הים הגדול,

הריא כולה!

היה הים כולו נקרש ונעשה קשה כאבן, כמה היו חוששים ויראים מכוחה של אותה טיפה.

החטא - אמר המשגיח - כוחו גדול שבעתיים. כי הרי חטאו של אדם הראשון גרם נפילה וירידה בכל

לקט רשימות - אלול (עמ' קסט)

נושא בעול עם חבירו

ויאמר ה' אל קין למה חרה לך ולמה נפל פניך. (ד, ו)

לימוד גדול בדרכי המוסר למד מכאן הגאון רבי אליהו ברוך פינקל זצוק"ל ר"מ בישיבה, הנה רואים אנו בהנהגתו של הקב"ה עם קין שאף שהיה טעם נכון שלא שעה אל קין ואל מנחתו, מפני שקין הביא מפרי האדמה, מן הגרוע, ולא היה קרבנו מהודר

נושא בעול עם כאבו ודאגתו, ועל ידי זה נקיים "והלכת בדרכיו", להדבק במידותיו של הקב"ה, מה הוא רחום אף אתה היה רחום, (ספרי עקב, פיסקא מט).

משלחן רבי אליהו ברוך (עמ' ט"ז)

כהבל אחיו שהביא מבכורות צאנו ומחלבה, אבל כיון שמכל מקום כאב הדבר לקין "ויחר לקין מאד ויפלו פניו", מיד פנה אליו הקב"ה ושאלו "למה חרה לך ולמה נפל פניך".

ומזה נלמד להשכיל להשתתף בצער חבירו, ולהיות

מבאר רבותינו

בזכות 'ברכת השבת' נבנה בנין ישיבת מיר

ויברך אלקים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו (ב, ג).

האם נשמרת השבת בכל מפעלי הענק שבעולותכם? לא! ענה האיש בנחרצות, אבי ז"ל היה אכן שומר שבת, אבל אני כבר לא שומר על השבת!

אם כך, החמיצו פניו של ראש הישיבה, מצטער אני מאוד, אבל את התרומה הזו איני יכול לקחת בשום אופן! אי אפשר לבנות ישיבה קדושה, היכל ומשכן לתורה ולשכינה הקדושה, מכסף שחיללו עיבורו את השבת!

הנדיב קם תיכף ממקומו ועזב את המקום בבושת פנים! כשבקושי מלמל ברכת שלום בשפה רפה.

והנה חלפה תקופה קצרה,

וביום אחד חוזר אותו

עם סיום הביקור באולם הישיבה, ביקש הנגיד להיכנס אל משרדי הישיבה, שם הוציא מארנקו פנקס שיקים מהודר, ושרטט בו על אתר סכום אגדי של חמשת אלפים לירות שטרלינג! טבין ותקילין, שהיה באותם זמנים הון עצום, כדי שבממון זה יוכלו לרכוש בנין גדול רחב ידיים בשביל הישיבה הקדושה.

כשנטל ראש הישיבה הצדיק את הצ'ק לידו, וראה את הסכום העצום הנקוב בו, הודה בפה מלא לנדיב הנכבד. אך אמר שבטרם יקבל ממנו את התרומה, מוכרח הוא לשאול שאלה אחת חשובה ביותר - בבקשה! נענה הגביר ברוב חשיבות.

אמור נא, שאל הראש ישיבה, האם הנך שומר שבת?

סיפר הגאון רבי דוד אויערבאך זצ"ל, [אחי הגאון רבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל], ראש ישיבת שער השמים. שפעם הגיע יהודי אחד מגדולי העשירים באנגליה, לביקור במעונו של מרן הגאון החסיד רבי אליעזר יהודה פינקל זצ"ל, ראש ישיבת מיר.

באותם ימים לפני כשבעים שנה, שכנה ישיבת מיר 'בבתי מילנר', בטרם היתה ישיבה גדולה כל כך כפי שהיא כיום.

האורח נכנס אל היכל הישיבה, והתהלך בה לאורכה ולרחבה, כשכולו מלא התפעלות והתרגשות לנוכח התלמידים היושבים כל כולם ספונים בעולמה של תורה בלבד.

הגאון רבי חיים שלמה בקר זצ"ל

בעל ילקוט המועדים ועוד
כ"ה תשרי תש"פ – שש שנים לפטירתו

לאחר מכן חזר לגור בירושלים. ואז באהבת התורה שבערה בליבו לא הסתפק בלימודו עצמו, וכאשר הוצע לו על ידי כ"ק גאב"ד אונגוואר זי"ע לפתוח כולל ולכהן כראש כולל נכנס לעובי הקורה, ובשנת תשמ"ג פתח את הכולל, שם למדו מעל לשלושים אברכים. לאחר תקופה קצרה כשעול החזקת הכולל נפל עליו, מסר את נפשו לנסוע לחו"ל לקבץ יד על יד, כדי להחזיק בעול לומדי התורה. כאשר גם בהגיעו לגיל שמונים שנה, עדיין נסע כמה פעמים, עד שלא היה ביכולתו לנסוע. אך עם כל זה לא עלה על דעתו לסגור הכולל, ותקופה ארוכה לוהו כספים כדי להחזיק בעול הכולל.

בשנים הללו עלה בדעתו להוציא משניות מבוארות, והתחיל בעבודת הקודש. זכה להדפיס ביאור על כל סדר זרעים, שנים רבות התייגע בלילות ונדד שינה מעיניו כדי להוציא משנה ברורה מתחת ידו. היה מצוין באהבת חסד, כאשר כל נזקק מקבל ממנו מתנת יד הגונה. כמה וכמה שבאו לשאול ממנו דברים, למחרת היתה מונחת ליד דלת ביתם כמות מהמוצר שבאו לשאול, ובפי רבים שגורים סיפורים שונים על מידת החסד שהיתה נטועה בקרבו. מסכת בפני עצמה הינה יראת שמים שבערה בקרבו, עבודת התפילה וברכות הנהנין היו לשם דבר. לאחר פטירתו, זכה למעמד הלוויה רב משתתפים שהתקיימה באולם שמגר בירושלים. ציבור גדול ומגוון, ובראשם תלמידי חכמים מופלגים, ידידים ובני המשפחה, הגיעו לחלוק לו כבוד אחרון וללוותו בדרכו האחרונה.

בין נושאי ההספד עמד מורנו הגאון רבי יצחק אזרחי שליט"א, חתנו של מרן ראש הישיבה הגר"ח שמואלביץ זצוק"ל. הרב אזרחי תיאר בדבריו את עמל התורה שאחז בנפשו ואשר בער בקרבו, ואת ישרות השכל המיוחדת שאפיינה אותו, וציין כי לא לחינם בחר בו חמיי הדגול ללמוד עמו בחברותא קבועה. דבריו נגעו בלבבות והעידו על מידותיו הנעלות והתמדתו יוצאת הדופן.

בדמעות שליש, סיפר בנו, הרה"ח ר' יהושע שליט"א, סיפור מזעזע שהתרחש כששה חודשים לפני פטירתו, המדגים באופן חד ומרטיט את דבקותו הבלתי מתפשרת בלימוד התורה. הוא סיפר כי לאחר שאביו שהה שעות ארוכות בבדיקות קשות בבית החולים 'הדסה', ושבו לביתם בשעה 5:00 אחר הצהריים, הציע לאביו שילך לנוח במשך השעתיים שנותרו עד לתפילת מנחה. על כך השיב לו אביו בתשובה הנצחית:

"עשה עמי טובה, קח אותי לבית הכנסת. עדיין לא היה לי כזה יום קשה, ועדיין לא זכיתי ללמוד דף גמרא."

נולד ביום ב' דראש השנה תרפ"ט בעיירה סניאטין שבגבול פולין, לאביו, הר"ר ברוך ז"ל, שהיה מחשובי חסידי צ'ורטקוב. כשהגיעו לארץ ישראל, החל את לימודיו כאשר המגיד ממינסק זצ"ל אסף את ילדי העולים ולמד עמו. לאחר מכן, נכנס ללמוד בתלמוד תורה 'חיי עולם'.

לאחר בר המצווה, עלה ללמוד בישיבת 'תפארת ציון', שם זכה ללמוד בצוותא עם מרן הגאון רבי חיים קנייבסקי זצ"ל. קשר תורני זה נשמר לאורך השנים, והוא המשיך לשלוח לרב קנייבסקי שאלות ותשובות בדברי תורה.

משם, המשיך ללימודים בישיבת פוניבז' בבני ברק. בתקופה זו, זכה להתפלל מדי יום ביומו אצל מרן החזון איש, וכן נהג להיכנס אליו מדי שבוע לשיחות בענייני לימוד.

לאחר מכן עבר ללמוד בישיבת מיר בירושלים, ושם התגלה כשרונו והתמדתו באופן מיוחד. הוא התחבב מאוד על מרן ראש הישיבה שה"ת הגאון רבי חיים שמואלביץ זצוק"ל, שהכיר בגדלותו ובהתמסרותו. מתוך חיבה יתירה והערכה עמוקה, קבע עמו ראש הישיבה סדר לימוד קבוע בחברותא. לימוד זה התקיים מדי ערב במשך ארבע שעות רצופות, וזכו ללמוד יחד במשך שמונה שנים תמימות את סדרים 'קדשים' ו'טהרות'. לימוד ממושך ומעמיק היווה תקופה מכוננת בעיצוב דרכו התורנית.

כשהגיע לפרקו, לקחו הגאון רבי משה ברים זצ"ל לחתן. לאחר חתונתו, למד בכולל 'מדרש בני ציון' בירושלים, מקום בו למדו גדולי ירושלים את סדר זרעים וההלכות התלויות בארץ. לאחר מכן, עבר להתגורר בקריית צאנז בנתניה.

בחיפושיו אחר פרנסה תורנית, הוצע לו לכהן כרב במושב, ואף מסר שם דרשה. אולם, לבסוף החליט כי יוכל להועיל יותר כמלמד לתלמידים.

בעבודתו כמלמד, התמסר בכל כוחו לבאר את הלימוד בשפה ברורה כדי לעורר את אהבת התורה בלב התלמידים הצעירים. לשם כך, הוציא לאור קונטרסים מבוארים עם טבלאות וסיכומים – יוזמה שהייתה חידוש באותם ימים – וכן פרסם חומרים על מועדי השנה.

במקביל, מסר שיעור גמרא קבוע בכל שבת לפני התפילה, ובמסגרתו זכו המשתתפים לסיים כמעט את כל הש"ס במשך שנים עשרה שנים. בכל מקום ששהה, קיים קשר לימודי הדוק עם תלמידי חכמים וגדולי הדור, וזכה פעמים רבות לשוחח בלימוד האדמו"ר בעל ה'שפע חיים' מצאנז זי"ע.

מבאר רבותינו | המשך מעמ' 2

וכך הוציאו שלושת האחים כל אחד מהם את פנקס השיקים מכיסם, וכתבו כל אחד מהם שיק על סך של חמשת אלפים לירות שטרלינג! טבין ותקילין.

וכך נמצא שבזכות ברכת השבת קודש הוכפלה התרומה פי שלושה, שהגיעה עתה לסכום של חמשה עשר אלפים ל"ש!!! ובאותו סכום אדיר נבנה רוב בנין הישיבה הגדול, שבשכונת 'בית ישראל', המתנוסס לתפארה כמבצר התורה הגדול עד היום הזה!

טיב הקהילה - בפרשתינו

תרומותיו לצדקה, מחמת חילול השבת, ולפיכך החליט להטיב את דרכו, ולהתחיל לשמור את השבת בכל לב. ובהיותו שותף בעסקים עם שני אחיו, הלך ודיבר על לבם הרבה, וסיפר לפניהם על סירובו של הראש ישיבה לקבל תרומה של מחללי שבת, והפציר בהם מאוד לחזור בתשובה, ולהתחיל לשמור את השבת. ואכן נענו לו אחיו, והחלו שלושתם יחדיו בשמירת השבת קודש, וזה כבר תקופה ארוכה שמשמרים את השבת הן בבתיהם והן בעסקיהם. – והנה שבו עתה שוב כדי להתרים לישיבה הקדושה תרומה של כסף כשר, שאין מחללים עליו את השבת!

עשיר נכבד לביקור נוסף בהיכל הישיבה הקדושה, אך הפעם הצטרפו עמו לביקור גם שני אחיו, שהיו אף הם מאילי ההון של אנגליה.

ולאחר שהתקבלו בסבר פנים יפות, וערכו את הסיוור המרגש בהיכל הישיבה, התיישבו כולם יחדיו במשרד, שם סיפר העשיר, שבביקורו הקודם בישיבה, לאחר שסירב הרב לקבל ממנו את תרומתו מחמת חילול השבת, סערה רוחו מאוד.

וכשחזר לביתו באנגליה עשתונותיו נבוכו, בראותו לאיזה שפל המצב הגיע, שאין רוצים לקבל את

פרסום ראשון - קול קורא לפני 75 שנה מאגודת הרבנים דארצות הברית וקנדה לטובת הישיבה בארץ הקודש

"יותר ממאה תלמידים כבר שוקדים על התורה יום וליל. יחד עם כולל אברכים מצוינים ולרגל היוקר מצבם החומרי נורא מאד".
"והנה נפתחה לשכה מיוחדת כאן בניו יורק שתטפל בעניני הישיבה אשר בירושלים, תחת הנהלת הגאונים הנ"ל, ואנחנו קוראים לכל הרבנים הגאונים ולחובבי התורה במדינתנו בקריאה חמה להחיש עזרה לישיבת מיר בירושלים עיה"ק ולקחת חלק בהקמת הבנין, בית מקדש מעט".

זה נוסח הקול קורא אשר התפרסם בקובץ הפרדס בשנת תשי"א:

בירושלים עיה"ק. מקום שם ילמדו התלמידים וגם יתאכסנו ויקבלו ארוחותיהם, הכל כבשנים קדמוניות בישיבת מיר.

יותר ממאה תלמידים כבר שוקדים על התורה יום וליל. יחד עם כולל אברכים מצוינים ולרגל היוקר מצבם החומרי נורא מאד.

והנה נפתחה לשכה מיוחדת כאן בניו יורק שתטפל בעניני הישיבה אשר בירושלים, תחת הנהלת הגאונים הנ"ל, ואנחנו קוראים לכל הרבנים הגאונים ולחובבי התורה במדינתנו בקריאה חמה להחיש עזרה לישיבת מיר בירושלים עיה"ק ולקחת חלק בהקמת הבנין, בית מקדש מעט.

וכל המסייעים על ידי ידידינו הגאון הר"מ הנ"ל, יתברכו בברכת אשר יקום את התורה. שלחו את תרומותיכם אל...

השם לפני חמש שנים היסוד לקומם הריסותיה גם בתוככי ירושלים עיה"ק בארצנו הק'.

ראש הישיבה ידידנו הגאון האמתי צדיק נשגב מהורא"י פינקל שליט"א יחד עם חתנו הגאון ר' חיים שמואלביץ שליט"א ומנהלה הרוחני של הישיבה הרב הגאון ר' יחזקאל לעוונישטיין שליט"א.

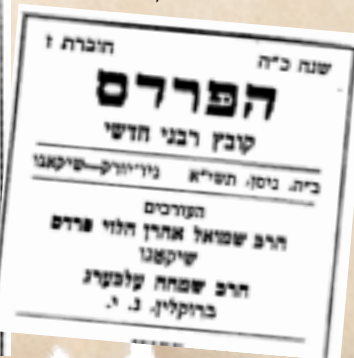
כולם יחד מנצחים על המלאכה בארץ הקודש להשיב עטרת ישיבת מיר ליושנה. בני גדול רחב ידים הוקם ע"י

ישיבת מיר ירושלים נמצאת במצב של עליה וגידול. בישיבה מרוכזים גדולי התורה של ערי ומושבות הארץ, מלבד מספר גדול של פליטים שנמלטו והגיעו לא"י מיישיבות הגולה של פולין וליטא.

בני הישיבה, שהנחת אבן הפנה שלו הוחגה אשתקד ביום י"ב סיון, הולך ומוקם, אשר ישמש לפנימיה עבור מאות תלמידים שיתחנכו לתורה ולהוראה. יהודי אמריקה ורובי ישראל: בואו נא לעזרתנו, תנו יד ושם בתפארת הבנין הזה.

אגודת הרבנים דארצות הברית וקנדה כבוד ידידינו הרבנים הגאונים שליט"א ועסקני הציבור וכל חובבי תורה ד' עליהם יחיו:

ידוע למדי טיב הישיבה המפוארת ישיבת מיר העתיקה, אשר בשנות ראינו רעה במלחמה העולמית נעקרה ממקומה והגלתה לאיים רחוקים. ב"ה שהפליא חסדו והישיבה כולה נצולה ותודה לא-ל כי מצאה לה אכסניא במדינת אמריקה, וכמו כן הונח בעזרת

אוצרות - תורת מיר

סקירה על פרי עמלם של
בני הישיבה שיצאו לאור

הערות וביאורים בדיני 'ברכת לישב בסוכה' הרב אברהם צבי ווייל שליט"א.

'לישב בסוכה'

שכחת ברכה: הדין כאשר אדם שכח לברך "לישב בסוכה" קודם הסעודה. היסח הדעת: הדין של אדם היושב בסוכה ואינו יוצא ממנה בין הסעודות, וההולך מסוכתו לסוכת חברו. כוונת הברכה: דברי השל"ה, המייעץ לכוון בברכת הסוכה לפטור גם את השינה והטיול כדי לצאת ידי חובת כל השיטות.

את הספר ניתן להשיג אצל הרב המחבר שליט"א, בכתובת רחוב עזרת תורה 36 ירושלים, או ליצור קשר בטלפון: 02-5372587 ובמייל: shofr5372@gmail.com

*

המערכת מברכת את הרב המחבר שליט"א שיזכה להפיץ מעיינותיו חוצה, ויזכה להגדיל תורה ולהאדירה.

"לישב בסוכה" - החיבור עוסק בהלכות ובביאורים מורכבים בדיני ברכת "לישב בסוכה".

הספר הוא פרי יכולו של האברך החשוב בוגר הכולל של ישיבתנו הקדושה, הרב אברהם צבי ווייל שליט"א.

הנושא המרכזי של החיבור מתמקד בביאור שיטת רבינו תם (ר"ת) וכן דברי המשנה ברורה (מ"ב). נדונה בו בהרחבה שיטת ר"ת, הסובר שאין מברכים על הסוכה אלא רק בשעת האכילה, דהיינו מסעודה לסעודה. שיטה זו פוטרת את שאר מצוות הישיבה בסוכה, כגון שינה, שיון (לימוד תורה) וטיול.

הקונטרס עוסק בהבהרות ובביאורים הנצרכים בדעת ר"ת, ובאפשרות לברך ברכה שתועיל למפרע במצווה נמשכת.

בין הדיונים ההלכתיים המעשיים הנידונים בחיבור: סדר הברכות: שאלת הקדמת ברכת המוציא לברכת הסוכה.

